

נבחרתי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

ר' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

מנהגינו לתת מלח במצה, אך במצת מיצה ומיעטין במלח

כתב הרשב"א בתשובה (ח"א סי' תנה, רכד ומיוחסות סי' קג) וז"ל: ששאלת מהו ליתן מלח בעיסה בפסח. באמת יש אוסרים ומביאים ראיות לדבריהם, אלא שהן חלושות, ויש מתירין, ואני מן המתירין וראה מפורשת נראה לי ממי"ש ותיקא שרי וכי וכן אנו נוהגין אלא שמחמירין ואין נתנין במצה שמורה ע"כ.

והרי"ן כתב שם (יב. ד"ה ותיקא ד"ה ומאמרין) גבי הא דאסרינן (ל"ט) ותיקא במיא ומילתא, פירוש מאכל של קמח שמבשלין אותו, מדאמרין דהא דתניא אסור במיא ומילתא, יש ללמוד שמוחר לתת מלח לתוך לחם של פסח דדוקא ותיקא הוא דאסור משום דאדמבשל ליה מחמוע אבל לחם לא, עכ"ל.

וכתב הטור (סי' תנה ט"ו ה) והרבה נוהגין שלא ליתן מלח בפת בפסח וכן נוהגין בכל אשכנז. ואין טעם ברור לאסור ומכל מקום אין לשנות משום ואל תיטוש תורת אמוך. ויש אומרים שבליילה הראשון אין ליתן בה מלח משום מצה עשירה וגם זה אינו שאינה נקראת עשירה אלא שנילושה ביין ושמן ודבש אבל מלח אינו מעשירה, עכ"ל.

ומרן בש"ע (סי' תנה ה"ה) כתב בזה"ל: נוהגין שלא ליתן מלח במצה, ונכון הדבר, עכ"ל.

והרב שתי"ן (שם סק"ה) במקומות אלו לא נהגו כן, ואין ללגלג על מנהגם, כי הרבה פוסקים מתירים, עיין בטור ובית יוסף, והרשב"א סימן תנה (רכ"ז), ובמיוחסות סימן קנ"ג, ופרי חדש (סק"ה) והרי"י אברבנאל פרשת ויקרא (ב, א באמצע הפסקא). וקצת מקורב נהגו שלא ליתן במצה של מצה, ומנהג טוב הוא.

וכתב מוהר"ר שלמה צאלח זצ"ל בזבח פסח וז"ל: המנהג המפורסם שממעטין מלח מצת מצה, עכ"ל.

והעלה מנהגינו מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה (סי' פ"י ה"ה) בזה"ל: אין לתת לתוך העיסה תבלין, כיון שהם מחממים את העיסה. אבל מלח מנהגינו לתת, כדעת הרבה פוסקים שמתירים. אמנם משום חומרא דחמץ, נתפשט המנהג למעט במלח של מצת-מצה (דהיינו של ליל-הסדר) מהרגיל בשאר ימות השנה. והרב שתילי זתים כתב שקצת מקורב נהגו שלא ליתן מלח במצה של מצה, ומנהג טוב הוא ע"כ.

ובענין יצחק (שם) כתב וז"ל: ומקורב שיצא לאור תיקון הג' הפסח לתלמידי רבינו יונה (ירושלים ה'תשנ"ז), מצינו סייענות גדולה המשך בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבקמה (ויקרא א. ב)

כתב מוהר"ר שלום שבזי זצ"ל ביחמדת ימי' וז"ל: מן הבהמה, ולא מן החיה. מן הבהמה הטהורה, ולא מן הטמאה. חיה שהיא חלק שור המדבר. בהמה טמאה שהיא חלק כוחות הטומאה, לכך נפסלו לקרבן.

שור ראש לכל הקרבנות, כדי ללמד שכבר כיפר הקב"ה מעשה שור שני (תהלים קז, ט) 'וימירו את כבדם בתבנית שור אוכל עשבי', שכתבו יונס ינברס, שם של טומאה, תרין בנהי דבלעם, באותו טס ועשוהו בחרט. ויש אומרים טס שהעלה בו משה ארון יוסף גבורה ממחנה לוי, כדכתבין לעיל (פרי כי תשא).

ד"א שור ראש הקרבנות, משל למלך שהוציאו שם רע על בתו שזינת אצל אחד ממשרתיו, בדק ולא מצא כלום לדבריהם, מה עשה, עשה סעודה וזימן אותו האיש שחשדוהו ונתנו בראש המסובים וידעו הכל שאין ממש בדברי החושדן את בתו, כך הקב"ה עשה שור ראש לכל הקרבנות היהודיע שלא טעו בו ישראל ח"י אלא מעשה הערב רב כדכתבין לעיל (שם), עכ"ל.

יש החושבים לא להזכיר עניינים שעלולים להכאיב לילד כגון, ילד שציער רבות את בן דודו וע"כ נמנעו הוריו מליילך אליהם. וגם לאחר תקופה חוששים הם לילך לשם, שלא יזכר בנם במעלליו ויצטער. אין הדבר כן, אלא אדרבה יאמרו ויתנו לבנם בטחון שעשה תשובה והם סומכים עליו שלא יחזור על מעשיו, והיא היא התייה ההוכחה שאכן עשה תשובה כאשר ילך אליו ולא יחזור על תעלוליו. וע"כ עובר הילד את המשבר בקלות, ומתחשל לחיים ואינו בורח מהמציאות [וכבר ידוע מה מצבם הנפשי של אותם אלה הבורחים מהמציאות, ב"מ]. ונוסף לזאת דבר זה גורם שיחשוש הילד לחזור על מעשיו היות וידוע שצריך הוא להוכיח כעת שאינו מה שהיה.

עוד צריכים לזכור את שאמרה הגמרא (מנחות קד): אמר ר' יצחק, מפני מה נשתנית מנחה שנאמר בה (ויקרא ב. א) 'ונפש כי תקריב' 'נפש? אמר הקדוש ברוך הוא, מי דרכו להביא מנחה, עני [פרש"י: דרכו להביא מנחה שאין לו בהמות]. מעלה אני עליו כאילו הקריב נפש לפני, עכ"ל.

ללמדינו שצריכים למדוד כל אדם ממקומו. ר"ל, יש ילד שקשה לו לומר בפיו חטאת, ויש ילד שקל לו לומר חטאת. יש ילד שקשה לו להתנצל בפני חבריו, ויש ילד שקל לו הדבר. וכל ילד וילד צריך למוד אותו ממקומו האישי וע"כ לפני שדנים אותו, יש להכירו בטבעו ואופיו מה הוא באמת, ולהעריכו ולדונו לפי זה. וליתר ביאור, יש ילד אשר להתחצף פיו פעור לרוחה, אך כשמתבקש להתחרט על מעשיו ולומר סליחה טוען הוא שאינו מסוגל. כמובן שאין בדבריו כלום, שאם להתחצף מסוגל אין סיבה שלומר סליחה אינו מסוגל והיא תשובת המשקל, אלא אינו רוצה ולא בכהאי גוונא עסקינן.

העולה, מצד אחד אין לחשוש מלהביא את הילד לתחושות כאב או אי נעימות, אך מאידך גיסא חובה להכירו באמת מי הוא ולדונו ולהעריכו לפי מה שהוא, והשי"ת יאר עינינו לראות נכונה ולהדריכנו בדרך העולה במסילה, אמן.

התורה והברכה שלוחה לידינו רם המעלה, אשר בצפון הוא נמצא וידו נטויה להרים מידי פעם נדבה למען התורה אך הוא צנוע ונחבא והפץ בעילום שמו. יהא רעוא שיוכה לכל מידה טובה, ויראה כל בניו גדלים על אדני התורה, מתוך נחת ורוב שמחה אושר ועושר מעת חלקם וחלקך, עם אורך ימים ובריאות איתנה, אכ"י.

מחידושי רבותינו

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלדיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב

מלח (ויקרא ב. יג)

פתרונות לפרשת 'ויקהל - פקודי'
אחודה חידה! עקב שנמצא יוצא מן הכלל בחידה, השמטנו פתרונה.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? הרב דוד צאירי.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.

אחודה חידה!
קרבן שחילופו כפול ממקורו בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ידוע מאמר חז"ל בגמרא (ירושלמי) [בבלי] חגיגה פרק שלישי (כו.) כתיב ביחזקאל סימן מא (פסוק כב) המזבח עץ שלש אמות וכי וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'. פתח במזבח וסיים בשלחן. רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרויהו, בזמן שבית המקדש קיים, מזבח מכפר על האדם. עכשו שאין המזבח קיים, שלחנו של אדם מכפר עליו, עכ"ל. וכל מה שמעלה עליו, במקום הקרבת קרבן על גבי המזבח. לפיכך צריך אדם לישב על שלחנו לאכילה באימה ויראה, כאוכל לפני המלך בשר ודם, כל שכן לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, שנאמר זה השלחן אשר לפני ה'. ויאכל בנחת מעט מעט, וילעוס בשלשים ושתים שיניים. ולא כאותם שאוכלים ברעבתנות ובהלעטה ומהירות. בלי מוסר ודעת, עד שלא הגיע הראשון לגרון מכניס השני לתוך פיו יותר ממלא פיו. אלא במי שאוכל והוא שבע, לאט לאט.

וצריך להזמין עניים על שלחנו, שהוא במקום כהנים שאוכלים בקרבן. ואם יש לו יין, משקה לתלמידי חכמים. שהרי אמרו בגמרא [כל הממלא גרונו של תלמידי חכמים יין, כאלו מנסכו על גבי המזבח (עין יומא עא.). ונראה לע"ד אפילו נותן להם מים, שהרי מצינו שנמסכים מים בחג.

וצריך ליתן מלח על השלחן, שכן כתיב על כל קרבנך תקריב מלח. תמלח, גימטריא תי"ף עם הכולל. שהוא להכניע פלונית ולהרחיקה, שהיא תי"ף. וצריך לומר עליו דברי תורה על הפת, שיהפך התי"ף לפת, שילקט כל ניצוצות שבקליפה לקדושה. במלח תמלח, גימטריא תורה. ויותר

כי"ג, לרמוז למזמור לדוד (תלים כג) שהוא במניין כ"ג. שיש בו ז"ן תיבות, שאמרו ז"ל (משנת חסידים מסכת מוצי"ש ב, ה) כל האומר המשך בעמוד הבא

חג הגאולה

מזהר"ד סעדיה בן אור זצ"ל בספרו נתיב חכמה נתיב המועדים עמ' רל"ה

חדש ניסן הוא חודש הגאולה, ועליו אמר הכתוב (שמות י"ב) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה, ותיבת ראשון הוא לשון ראשוניות התחדשות והתענגות מכל העניינים שאינם בהירים וטובים, והנקודות הכהות אשר נדבקים באישיותו של כל אדם, בידועים ושלא בידועים.

ואשרי האיש הישראלי המתחדש ומתענג בחודש זה, ואזור חיל ומחליף כח לעבוד את ה'. וע"י ההתעוררות זוכים לתנופה חדשה בכל דבר הקשור בחובה קדושה לעשותו, ואין לך חובה מקודשת יותר מעבודת הקודש, למלא את כל אשר דורש מעמנו הבורא יתייש בשמירת מצוותיו ולימוד תורתו הקדושה.

ולפיכך צריך האדם להשתדל ולהתחזק לעמוד על המשמר נגד הסיבות המונעות אותו בדרך ההתחדשות, והם כבודו האישי וחי המותרות, אהבת התענוגים האהובים עליו, העצלות והרפיון. ונגד כל אלו באות כל המצוות הקשורות בחייו היום יומיים, ובפרט בחג הפסח אשר בו רבו כמו רבו עשיית המצוות וההכנות הדרושות ליום טוב כגון מצה חרוסת בדיקת חמץ קמחא דפסחא לעניים, וכיו"ב.

וישים האדם לנגד עיניו הדברים האלה אשר אביא בעזה"י, אל תרדוף אחר התענוגים הנחשבים כיתר. אל תשתרר על שום אדם מישראל, כי כל ישראל בני מלכים הם, כולם ראויים למלכות, וכולם שווים לפני המב"ה לטובה ולגדולה ולתפארת, וזכור מה שאמר הכתוב (הושע י"א) כי נער ישראל ואהבהו, ואמר (דברים י"ד) בנים אתם לה' אלהיכם. אל תתנשא על שום אדם מישראל, יהיה מי שיהיה. פתח ידך הרחבה ותן לעניים, ותן תודה להאל ב"ה על אשר זיכה אותך לחון ולתת לאחרים. הרגיש עמוק את מתנתו יתברך לך בידו הרחבה. ראה גם ראה כי יש בני אדם החשובים והמחוננים בכשרונות ובתכונות נאות ובמדות טובות וראויים להיות בני מלכים, ומי"מ הם מבקשים את מתנת ידך. שמח בחלק אשר חננך בוראך, ואמור בפיד התהילה והתפארת לחיי העולמים. אם תשמור על כל זה, ודאי תזכה להתחדש בהתחדשות רוחנית, בחדש הנשגב הזה חדש ניסן.

חג הפסח הוא הנקרא בתורה חג המצות. יציאת מצרים היא גולת הכותרת של האותות והמופתים אשר אדון העולמים עשה לישראל, כי באותו זמן היתה ארץ מצרים אחת המדינות המפותחות ביותר במדע ופלוסופיה וכיו"ב. היא שלטה בכל העולם. ומאידך היא היתה שקועה בשפל מוסרי עמוק וירוד מאד כידוע מדברי חז"ל, והיא נקראת בשם ערוות הארץ (בראשית מ"ב). עם ישראל היו צריכים להגאל מגלות מצרים ביד רמה, שחרור מלא גשמי ורוחני, ותוך זמן קצר היו צריכים להתרומם לדרגה הרוחנית העליונה והגבוהה ביותר, כדי שיוכלו לקבל את התורה הקדושה.

ותכלית יציאת מצרים היא כדי לקבל את התורה הנאמר בה (שמות כ) אנכי ה' אלדיך, לא יהיה לך אלהים אחרים, להאמין שהקב"ה הוא אל אחד יחיד ומיוחד, ואין מקום כלל לאלהות אחרת. ובציווי האחרון העשירי, הקב"ה מצווה אותנו שאסור לקחת ולא להתאוות לשום דבר משל אחרים. כמו כן בחיים הפרטיים, הזמן המוקדש לעניינים גשמיים אכילה שתייה שינה ופרנסה וכיו"ב, הוא רב ביותר מהזמן המוקדש לעניינים רוחניים תורה תפילה ומצוות, הנותנים חירות אמיתית, עלייה לדרגה העליונה של גאולה פנימית, עדי הגיענו אל הגאולה האמיתית והשלמה בקרוב ע"י משיח צדקנו בכ"א.

ויש לך לדעת כי בליל חג הפסח מתרבה ומתגדל ומתעצם אור החסד העליון במלוא זהרו ונוגהו, מן האור הגדול הכולל מעשר הספירות העליונות הכלולות בו. ובליל הסדר מתנגלים האורות העליונים ללא הכנה, בבחינת אתערותא דלעילא. ואח"כ מסתלקים האורות, ובמשך כל מ"ט ימי הספירה יש על האדם לתקן את עצמו ער שיזכה מתוך אתערותא דלתתא לזכות בכל מילי. וכמבואר היטב בספר הקדוש נהר שלום לרבינו הר"ש זלה"ה.

לעילוי נשמת
מזהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכון, תנעב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

המשך מהעמוד הקודם על שולחנו מובטח לו שלא יחסרו מזונותיו.

ועוד, במלח תמלח נוטריקון בשולחן מזון לעניים חסד, תהיה מאכיל להם חנם. ואל ירע לך, כי לא יחסר לך כלום, כי מה שאתה מחסר מממונד, הקב"ה ישלם [לך] כפליים בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר (הושע י, יב) זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד. וזהו מה שאמרו ז"ל (כתובות טו.) מלח ממונא חסר, ואמרי לה חסד. שכל הרוצה לקיים ממונו, יחסר ממנו לחסד לעניים. ואמר שלמה המלך ע"ה (משלי כב, ט) כי נתן מלחמו לדל.

ולא תשבית (מלח), נוטריקון ולא תהא שולחנך בלי יישוב תורה. **מלח, אותיות לחם,** זו תורה שנקראת לחם, שנאמר (שם ט, ה) לכו לחמו בלחמי. אי נמי [לא] **תשבית מלח,** נוטריקון לא תהא שולחנך בכלל יושבי תפלה מחלוקת לעג חוכא ואיטלולא. **ברית אלדיך,** זו תורה. **מעל מנחתך,** זו שולחנך. **על כל קרבנך תקריב מלח,** אפילו על סעודה מועטת או מעשה קדירה שאתה קובע עליה סעודתך, תאמר עליה דברי תורה. **זהו תקריב מליח, אותיות לחם,** דהיינו התורה. **וראשי תיבות תם,** שנקרא האדם שלם, כתרגומו שלים (בראשית כה, כז). **ואם לאו, תיהפך מת,** זהו שאמרו ז"ל (אבות ג, ג) כאלו אכל מזבחי מתים. **(על כל) קרבנך תקריב מלח,** ראשי תיבות **תקיים,** שהוא סופי תיבות אברהם יצחק ויעקב, שבזכותם נתרצה הקרבן ונמחל עוננו.

עוד אחר. במלח, גימטריא **מילה** עם האותיות ועם הכולל. ונזכר שלש פעמים מלח בפסוק, רמז לחיוב האב לבן, או הבית דין, או לימול עצמו. ורמז למה שנוהגים לטבול לחם שלש פעמים במלח. והתינוק במקום קרבן, והסנדק הוא המקריב.

וכתב ספר חומת אנך וז"ל, בשוחר טוב סימן קי"ב, כשנולד יצחק, בן שמונת ימים הגישו למילה, והגישו למנחה על גבי המזבח, ועשה שמחה ומשתה. מכאן אמרו חז"ל חייב אדם לעשות שמחה ומשתה באותו יום שזוכה לימול את בנו, כאברהם אבינו, שנאמר (בראשית כא, ח) ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק. הרי דרבותינו ז"ל נקטי על מילה הגישו למנחה על גבי המזבח. ואתי שפיר רמז רבינו אפרים וכל **קרבן מנחתך במליח תמלח,** ראשי תיבות ברית מילה ליום ח', ע"כ. ואיפשר להסמיד ראשי תיבות **תמלת,** תכין משתה ליום ח', עכ"ל.

ואני בעניי נראה לי כי ראשי תיבות ביום משתה לעניים חסד תזמן מאכל להם חנם, ויותר לבעלי אור תורה שבתם בביתך יהיה תמיד, משולחנך לחם חם, בהם רחמים ידיהם תחזיק, אכילים לחם השקם יין כבודם, מחולים עונות לך, מאחר נדבתך [חסדך] תמיד יהיה כזה, **על כל קרבנך תקריב מלח.**

(יעלות שלמה'י למר"י"ש בדיחי זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

וסכסכתי מצרים במצרים

רבי יעקב ספיר אשר היה שדי"ר מארץ ישראל, כתב רבות על אשר ראה וחווה בתימן. וזאת אשר סיפר כאשר ביקר בצנעא בחג הפסח. למחרת השכמנו קום, והתפללו ב"כניס בית סעדיה". בית תפילה זה שוכן ברחוב אשר בו "כניס בית טיירי". התפילה נעמה וערבה לי מאד, ולאחריה הודמנתי אל בית סעדיה עוואד - איש נכבד מראשי הקהל. הסעודה נמשכה בחגיגות ובאירה מרוממת, אחיו ומכריו נקבצו אצלו לכבודי, ומאתו קבלתי, לבסוף, מנחת שי - מצנפת אדומה מצמר תורכי, דוגמת המצנפת אשר נגנבה ממני במלון.

מנין לו המצנפת? הסכיתו ושמעו! לפני עשר שנים שלט כאן מלך אשר כסאו מט לנפול, ממרד אשר פרץ נגדו. בראותו כי מלכותו לא תיכון בידו, מסר לשולטאן התורכי היושב בחודידיא את כסא מלכותו תמורת אלפיים שקל.

דוד תורכי בן אלף אנשי צבא, רגלי ופרשים, יצאו מחודידיא, מהלך חמשה ימים, עד מבצר נקום בהר הקדם, מזרחה לעיר צנעא - שם התבצרו יומיים, והכינו לשתיית לשלטונם. ביום השלישי, ירדו תורכים העירה לשבור אוכל, ובהתהלכם בחוצותיה הקדימו שלום לתושבים, יהודים כמסלמים. הדבר חרה למוסלמים המקפידים לא להקדים שלום ליהודי. על כן חפשו אמתלה ותואנה להתנכל לתורכים.

הדבר היה ביום השישי בשעות הצהריות, עת צאת המוסלמים מן המסגדים. שוק יום השישי הומה אדם, המחזירים אינם קבועים - איש כמתנת ידו, כה יתן וכה יוסיף, ועל כל תוספת, ישמיע המוכר אלף שברעות במורחם כי המחיר שהציע הקונה עודנו נמוך, עד אשר ישביע את רצון המוכר. אחד החיילים התורכים ביקש לפת בשוק, כאשר שאל האיש למחיר ולא נענה, אחז הלפת בידו - שכח היכן הוא - והיכה על ראש המוכר. הלה נחרד וילפת והחל צועק: "אין עוד דת מוחמדי! דין האיטלאם נגמר!! כופרים קמו עלינו!!" לשמע זעקותיו נאספו חמומי מוח, היכו את התורכי ואת חבריו הבאים לעזרתו, עד כי נפלו לרגליהם פגרים מתים.

ולא נתקררה דעתם במתי מעט אלה, והמשיכו בטבח הצבא התורכי. רק חמש מאות חיילים הצליחו להימלט ולהסתתר במבצר, ומתו יר על כל המתקרב עד תום מלאי התחמושת. כאשר נוכחו לדעת כי הם נתונים בסכנה בקשו לצאת מן העיר ולשוב אל חודידיא בשלום, הדבר הובטח להם - אך ההסכם הופר מיד. במרדף שנערך אחריהם, השיבו התורכים מלחמה שגורה ברכיבה על סוסים מלומדי מלחמה. חללים רבים נפלו משני המחנות, והתורכים נתרו כדומן על פני האדמה, ואין קובר. את מלאכת הקבורה הטילו על היהודים ביום צום תשעה באב, אחד העוסקים במלאכה הוא סעדיה עוואד, מארחי הנכבד. המצנפת אשר העניק לי מצא בין החללים התורכים! והתורכים - כף רגלם לא דרכה עוד בצנעא.

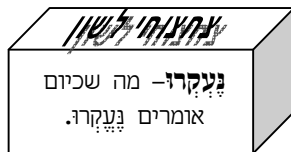
(אבן ספיר עמי רלי"ה)

מהליכות אבותינו

החכם עיניו בראשו

אמר החכם מכל האדם, 'החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים' (קהלת ז, ט). פסוק זה קיימורו אבותינו להפליא בכל ימות השנה. ולהבין דברינו נעלה את אשר כתב מוהר"ר עמרם קרח זצ"ל ביסערת תימניו זצ"ל: החגים הם הזמן המוגבל לקנות בגדים חדשים, כי בחג גנאי הוא לצאת בכלויי בגדים. בעל הבית לוקח בגד פשוט והאשה תופרת ורוקמת אותו הכל משתדלים בכבוד החג, ומצמצמים עצמם במאכל וכסות כל ימות השנה כדי שיכנסו לחג וכדיהם מלאים קמת, וכסות שעליהם, על נשיהם ובניהם ובנותיהם נקיה או חדשה, עכ"ל. ואשרי המשכיל לילך בדרכיהם וממילא תמנע המחלוקת וירבה שלום ביתו.

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחזינה ע"ה תנצב"ה

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

למנהגינו, כי שם דף מ"ד כתוב שמצה של-מצוה שמברכין עליה בליל הסדר, **צריכה להיות נילושה במלח ככל העיסות,** להוציא מלב העם הדעות המשובשות שהם אומרים שצריכה להיות בלא מלח משום לחם עוני, וזהו שיבוש גדולה ודברי שטות וכי והאריכו, וסיימו **שכן חורו הגאונים ז"ל.**

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב נתנאל בר ישעיה זצ"ל

על תולדות חייו לא ידועים הרבה פרטים ברם פירווי ידיעות על תקופתו ואישיותו ניתן לדלות מתוך חיבוריו. חי במאה הראשונה לאלף הששי. ספריו מעידים על חכמתו שהיתה רבת היקף והשכיל לשלב בחיבורו מדרש פשט הלכה ואגדה ועניינים רבים במחשבת ישראל. נראה כי חי דוחק ועוני היו מנת חלקו, וכפי שהדבר בא לידי ביטוי בשירו המובא בפרשת עקב, יעו"ש. חיבר כמה ספרים, אור האפילה על התורה, חיבר גם פירוש למגילת אסתר, וספר פירוש על משנה תורה להרמב"ם, וספר מיוחד לפירוש הלכות שחיטה.

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

התודה...

הברכה...

לידידנו היקרים האנשים החשובים, אשר בדרום הארץ הם שוכנים, ולתש"ב"ר הם דואגים, למען ידעו תורת אפית המצות כמנהג אבותינו הקדושים, משפחת **עצור** הי"ץ

יהא רעוא שתגדל מעלתם בתורה ויראה, ויראן כל זרעם עושי רצונו יתגדך שמו, במסורת אבותינו הקדושה והנאמנה, אשר מדורי דורות נמסרה ונשתמרה, וכולם יהיו תלמידי חכמים יושבי בית המדרש בשורה ראשונה, אמן.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

ברוב שמחה וברוב תשוקה מתאמצים התלמידים במבצע "ליהודים היתה אורה, זו תורה"

תפארת בנים

ילדי הגנים מתכוננים לליל הסדר, עשו ליל הסדר ברוב טעם והנאה עם המורי כמנהג תימן

זכה בהגלה במבצע ליהודים היתה אורה, זו תורה
התלמיד היקר
ישי צברי נ"י
יהא רעוא שיעלה מעלה מעלה בתורה ויראה, אבי"ר

מבצע ליהודים היתה אורה, זו תורה

עתים לע"ע
ר' זכריה יחיאל בן יחיאל זצוק"ל
צאלח בן מצעור חלל ז"ל
יחיאל מצעור ז"ל
סעודה מצעור ע"ה
גאולה בת חסן ע"ה
מרים בת אהרן ע"ה
ולעילוי הנשמות הגלמודות ולהצלחת התנאים
החפץ בעילום שמו הי"ץ
יהא רעוא שבוטת זה יראנה כל זרעו הולכים בדרכי אבותינו הקדושים, אמן.

עטרת זקנים בני בנים

אלו תלמידי יצירת חיים
אשר צאליס בתורה ט
פלאנס הפנול!
ומילס צינא מיסא לא
נלכיר מותס אק נאלה
אידי סצט את הפתקיס
המאציס
מאת ההורים.
תלמידי מכיתה א' אנה
משניות כל סדר
לרצות וצפה סצורת
סיום

"כסא דנחמתא"

נשגור קמי ידידנו מתמכין אורייתא ה"ה אורן ידע"י
בפסית האחות
מרת גלית בת יוסף וינה ע"ה
שהודנכה ביסורים,
ועלתה נשמתה בטהרה
תעמוד לה זכותה הרבה,
ובגן עדן לנפשה תהיה מנוחה
את אחיה וב"ב המב"ה ינחם,
ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם
לימוד תשב"ר השנה יקף לכותה,
בזכות אחיה התומך בתלמוד תורה
וחהי נשמתה צדורה בצדור החיים,
ולקול השופר תקום בתחית המתים
נואבים יחידו את כאב המשפחה
תלמוד תורה 'עטרת חיים'
לכני תורה ק"ק תימן אלעד ת"ו

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובחכונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצדופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ה

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ה הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לרפואה ובריאות איתנה
סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין
מתוך אריכות ימים ושנים